

TOMÍK

Velikonoce 2011

Nazdárek kamarádi,

tak vám zas po dlouhé době píšu dopis. Jsem ostuda ostudovatá, že mi to tak trvalo, ale snad mi to prominete. A je tu zase jaro. Konečně sluníčko. To jarní strašlivě lechtá pod nosem. Když jsem vyšel poprvé ven, mohl jsem se ukýchat. Nebudete tomu věřit, ale už rok chodíme každou neděli do oratoře, kde pro nás mají tety připravený program. Obrazovou abecedu jsme už projeli celou. Škoda, že naše abeceda je tak krátká, moc se mi ty obrázky od tety Fanči líbily.

Už plánujete, kam vyrazíte o prázdninách? Občas, když sedím nad domácími úkoly, zamyslím se nad tím, co všechno o prázdninách podniknu. Určitě pojedu na tábor a do lesa se už moc těším. V zimě jsem byl na horách, byla to paráda! A taky jsem nedávno viděl jednu úžasnou pohádku o drakovi. Víím, že někteří z vás mají příběhy o dracích moc rádi, a proto si jeden takový příběh budeme za chvíli vyprávět. Ale na rozdíl od pohádky, kterou jsem viděl, tohoto draka jde jen stěží vycvičit. Ten by nejraději vycvičil nás. Je to ten nejnebezpečnější drak, jakého známe, protože sloužil špatnému pánu, než... Nuže tedy, uvelepte se v postýlce a zaposlouchejte se do našeho příběhu. Ještě vás trošku vyruším...mějte se hezky, nezlobte maminky a do Velikonoc udělejte něco, z čeho budete mít velkou radost vy i vaši rodiče. To bude první krok ve vašem rytířském výcviku na obranu před zlým drakem.

Tomík

Svatý Jiří

Psal se rok 1260. Starý mnich Jakub seděl v písárně dominikánského kláštera a právě psal příběh o jednom statečném mladém muži. Lidé o tomto muži mluvili jako o „drakobijci“. Ten příběh byl vepsán do veliké knihy, která nesla název Zlatá legenda, latinsky Legenda aurea. Nakoukněme tedy Jakobovi přes rameno a sledujme, jak to s tím mužem drakobijcem vlastně bylo.

Vše se stalo takto: Mladý Jiří byl římským vojákem. Žil v oblasti dnešního Turecka. Jeho rodiče jej vychovávali v křesťanské víře. Protože byl udatným bojovníkem, mohl se stát důstojníkem vojska samotného císaře. Ale Jiří měl svoje srdce na pravém místě. Věděl, že císař není dobrý člověk a že bojuje proti křesťanům. Proto se do jeho služeb nevydal. I když jej ostatní vojáci přemlouvali, Jiří si pevně za svou vírou stál. Císaře to natolik rozlítlo, že Jiřího přikázal zabít, jako každého křesťana, který se mu postavil do cesty. Jiří se stal mučedníkem, a když se k němu lidé modlili, děly se zázraky.

Ale vraťme se k příběhu. Legenda aurea vypráví o jednom palestinském království. Na jeho území řádl drak a otravoval vzduch. Aby drak nezuřil, každý den mu lidé z království darovali dvě ovečky ze svých stád. Jenže ovce brzy došly. Místo ovčí požadoval drak obět člověka. Král tedy rozhodl, že se bude losovat. Jednoho dne padl los na princeznu Cleolindu. Král byl velice smutný, ale přesto svoji královskou dceru vyslal. Protože se moc těšil na princeznu, vyslal ji na svatební šatů. Když Cleolinda čekala u drakova doupěte, tu se objevil rytíř na bílém koni. Řekl jí, že ji zachrání. Princezna se zdráhala a bála se. Drak vylezl ze svého doupěte. Jiří jen řekl, že princeznu rád zachrání, když se všichni obyvatelé toho království nechají pokřtít. Princezna slíbila. Rytíř udělal kříž na znamení prosby, aby byl Bůh s ním. Draka bodl kopím, zraněného jej svázal a odvedl mezi lid. Drak byl najednou mírný jako beránek. Lidé se báli. Ale Jiří jim na to pověděl: „Nic se nebojte a věřte v Boha.“ Celý ten kraj uvěřil. Tak praví legenda. A že každý ji vypráví jinak, snad ani nevdá.

LEGENDA O SVATÉM JIŘÍ

1. Mějte svatý Jiří konička vraného, vyjel si on na něm (:do pole širého:), hopsasa.
2. A přijel on na něm k jednomu jezeru, uviděl tam klečet (:císarovu dceru:) Majdalénu.
3. Ach jak přenešťastná nemám smutná býti, když se mám té sani (:smrti zasnúbiti:) och, och, och.
4. Chceš-li krásná panno v Boha uvěřiti, chci tě té zlé sani (:smrti uchrániti:) docela.
5. Už ten svatý Juří na koničku jede, a ta zlá sanuti (:už z jezera leze:) ó,ó,ó!
6. A ten svatý Juří vytáhnul kopiju, prohnal ji té sani (:až na druhou stranu:) pích, pích, pích.
7. Máš-li ty, děvečko, zlatý pás při sobě, zadrhni té sani (:zadrhni na hlavě:) oprátku.
8. Ó jak ta sanuti přehrozně křičela, městečko se třásl (:zeď se rozsykala:) docela.
9. Chcete-li vy lidé v Boha uvěřiti, chci vás té zlé sani (:smrti uchrániti:) Chceme!
10. Na sedmero saní sanut nakládali, ještě se jí nohy (:po zemi smýkala:) fu-fu-fu.
11. A ten svatý Juří zapráhnul konička, vyvez pekelného (:draka ven z městečka:) do smetí.
12. Děkujem ti, Juří, za tvoji úsluhu, že jsi nám ochránil (:naši milou dceru:) Majdalénu!

Důležité ale pro nás je, že tento rok oslavíme svátek svatého Jiří v neděli a to ne jen tak ledajaké. Dokonce to bude nejdůležitější a nejsvátečnější neděle, kdy slavíme to, že Pán Ježíš vstal z mrtvých a zvítězil nad Zlem. Tak si vzpomeňte na rytíře Jiřího a zkuste být jako on, který si k sobě vybral jako svého společníka a průvodce živého Pána Ježíše.

A někteří z vás možná znají písničku o svatém Juří a kdo ne, ať si přečte její slova a třeba poprosí některého z kamarádů, aby mu ji zazpívali.

Co dodat?

Snad ještě zajímavou věc, že sv. Jiří je také mimo jiné patronem skautů.

